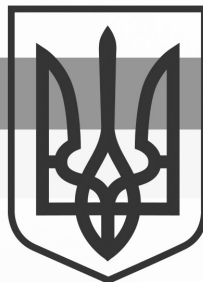

**Протидія кримінальним
правопорушенням, які
пов'язані з легалізацією
доходів, отриманих
злочинним шляхом**

Питання легалізації коштів, здобутих незаконним способом, є масштабною проблемою, з якою стикаються усі країни світу без винятку. Глобалізація економіки, науково-технічний прогрес, невпинний розвиток цифрових технологій має також вплив на міжнародну злочинну діяльність, зокрема й до схем відмивання нелегальних доходів, оскільки ускладнює процес встановлення походження здобутих в результаті протиправної діяльності коштів. Легалізація «брудних» доходів і протиправне залучення їх в економічний легальний обіг є складним економіко-правовим явищем, яке не має кордонів. При цьому світова спільнота визнає, що легалізація (відмивання) доходів, отриманих у результаті злочинної діяльності, стала глобальною загрозою економічній безпеці, у зв'язку з чим від держав вимагається прийняття узгоджених заходів боротьби з цією суспільно небезпечною діяльністю як на національному, так і на міжнародному рівні.

Повномасштабна збройна агресія росії проти України зчинила нові виклики щодо комплексних заходів протидії легалізації доходів, які набути злочинним шляхом, фінансуванню тероризму, проявам корупції. Проте Державною службою фінансового моніторингу України, як підрозділом фінансової розвідки України в умовах воєнного часу, вживаються посилені заходи практичного та організаційного характеру щодо протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.

Пропоноване видання аналізує сучасний стан запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, з огляду на складну суспільно-політичну та фінансово-економічну ситуацію в Україні в умовах широкомасштабної війни з росією. Цей посібник буде в нагоді здобувачам юридичної освіти та їх викладачам, практикуючим правникам, працівникам правоохоронних органів та органів правосуддя, суб'єктам фінансового моніторингу, працівникам фінансових та банківських установ, суб'єктам, господарювання та бізнесу.

ПРОТИДІЯ КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ, ЯКІ ПОВ'ЯЗАНІ З ЛЕГАЛІЗАЦІЄЮ ДОХОДІВ, ОТРИМАНИХ ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ

- ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ
 - МІЖНАРОДНІ ІНСТИТУЦІЇ ТА МЕХАНІЗМИ ПРОТИДІЇ
 - ПРАКТИЧНІ ЗАХОДИ В УКРАЇНІ
 - ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОЗАСТОСУВАННЯ ПІД ЧАС
ВОЄННОГО СТАНУ
 - НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ
 - АКТУАЛЬНА СУДОВА ПРАКТИКА
-

За загальною редакцією
доктора юридичних наук, професора, заслуженого юриста України
Копотуна Ігоря Миколайовича

Укладачі:

Боднарчук О. Г., Гудима В. В., Данилевська Ю. О., Козяр Р. Я., Копотун І. М., Корецька В. В., Корецький О. П., Кошиков Д. О., Крамар О. М., Крамар Р. І., Микитюк М. А., Назимко О. В., Пась Я. І., Петков В. П., Петков С. В., Семів С. Р., Скриньковський Р. М., Тиркало Ю. Є., Хмиз М. В., Цюх С. І., Чубенко А. Г., Шамрай Б. М., Яромій І. В.

П 83 Протидія кримінальним правопорушенням, які пов'язані з легалізацією доходів, отриманих злочинним шляхом: історичний аспект; міжнародні інституції та механізми протидії; практичні заходи в Україні; особливості правозастосування під час воєнного стану; нормативно-правове регулювання; актуальна судова практика. / За заг. ред. Копотуна І. М. — Київ. ВД «Професіонал», 2024. — 638 с.

ISBN 978-611-01-3168-1

Питання легалізації коштів, здобутих незаконним способом, є масштабною проблемою, з якою стикаються усі країни світу без винятку. Глобалізація економіки, науково-технічний прогрес, невинний розвиток цифрових технологій має також вплив на міжнародну злочинну діяльність, зокрема й до схем відмивання нелегальних доходів, оскільки ускладнює процес встановлення походження здобутих в результаті протиправної діяльності коштів. Легалізація «брудних» доходів і протиправне залучення їх в економічний легальний обіг є складним економіко-правовим явищем, яке не має кордонів. При цьому світова спільнота визнає, що легалізація (відмивання) доходів, отриманих у результаті злочинної діяльності, стала глобальною загрозою економічній безпеці, у зв'язку з чим від держав вимагається прийняття узгоджених заходів боротьби з цією суспільно небезпечною діяльністю як на національному, так і на міжнародному рівні.

Повномасштабна збройна агресія росії проти України зчинила нові виклики щодо комплексних заходів протидії легалізації доходів, які набути злочинним шляхом, фінансуванню тероризму, проявам корупції. Проте Державною службою фінансового моніторингу України, як підрозділом фінансової розвідки України в умовах воєнного часу, вживаються посилені заходи практичного та організаційного характеру щодо протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.

Пропоноване видання аналізує сучасний стан запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, з огляду на складну суспільно-політичну та фінансово-економічну ситуацію в Україні в умовах широкомасштабної війни з росією. Цей посібник буде в нагоді здобувачам юридичної освіти та їх викладачам, практикуючим правникам, працівникам правоохоронних органів та органів правосуддя, суб'єктам фінансового моніторингу, працівникам фінансових та банківських установ, суб'єктам господарювання та бізнесу.

ВСТУП

Під легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, належить розуміти вчинення дій, спрямованих на приховання чи маскуванню незаконного походження коштів або іншого майна чи володіння ними, прав на такі кошти або майно, джерела їх походження, місцезнаходження, переміщення, а так само набуття, володіння або використання коштів чи іншого майна з метою надання правомірному вигляду володінню, їх використанню або розпорядженню ними чи дій, спрямованих на приховання джерел їх походження, а також вчинення з такими коштами або іншим майном фінансової операції чи укладення щодо них угоди за умови усвідомлення особою того, що вони були одержані злочинним шляхом.

До легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, належать будь-які дії, пов'язані із вчиненням фінансової операції чи правочину з доходами, одержаними злочинним шляхом, а також вчиненням дій, спрямованих на приховання чи маскуванню незаконного походження таких доходів, чи володіння ними, прав на такі доходи, джерел їх походження, місцезнаходження, переміщення, зміну їх форми (перетворення), а так само набуттям, володінням або використанням доходів, одержаних злочинним шляхом.

Таке сучасне визначення основних понять, яке надається вітчизняним законодавством протиправному залученню в економіку країни майна, одержаного злочинним шляхом. Протидія вказаним кримінальним правопорушенням є зобов'язанням України у міжнародних економічних і правових відносинах.

Питання легалізації коштів, здобутих незаконним способом, є масштабною проблемою, з якою стикаються усі країни світу без винятку. Глобалізація економіки, науково-технічний прогрес, невідпинний розвиток цифрових технологій має також вплив на міжнародну злочинну діяльність, зокрема й до схем відмивання нелегальних доходів, оскільки ускладнює процес встановлення походження здобутих в результаті протиправної діяльності коштів. Легалізація «брудних» доходів і протиправне залучення їх в економічний легальний обіг є складним економіко-правовим явищем,

яке не має кордонів. При цьому світова спільнота визнає, що легалізація (відмивання) доходів, отриманих у результаті злочинної діяльності, стала глобальною загрозою економічній безпеці, у зв'язку з чим від держав вимагається прийняття узгоджених заходів боротьби з цією суспільно небезпечною діяльністю як на національному, так і на міжнародному рівні.

Використання міжнародного досвіду державних механізмів запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, отриманих злочинним шляхом, дозволяє сформулювати комплекс ефективних національних важелів державного регуляторного впливу з протидії даному виду злочинності.

Суспільно-політичні зміни, які пройшли в Україні у період до початку агресії РФ проти України (починаючи з 2014 року), кризисні явища в економіці та зростання економічного розшарування суспільства, зниження загальної забезпеченості більшості населення країни призводять до зростання злочинів в економічній сфері.

До них відноситься легалізація (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом. Однією з найважливіших проблем у боротьбі з відмиванням доходів, одержаних злочинним шляхом, є запровадження ефективних методів запобігання та протидії корупції в Україні.

Корупція у свою чергу також є проблемою світового масштабу. У різних країнах світу корупція у великих розмірах завдає шкоди економіці, призводить до зубожіння населення, і поглинає ресурси, які натомість могли б сприяти розвитку громадянських свобод та благополуччя населення. Україна теж не виняток у цьому ряду.

Таким чином, такі кримінальні правопорушення як легалізація (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, і корупційні злочини існують в економічному просторі пліч-опліч. Охоплюючи, як павутиння, мирову глобальну економіку і суспільство. Тому подолати кожній країні самотужки такі негативні явища неможливе.

До боротьби з корупцією та легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, в нашій державі (як й в інших країнах), залучені Організація економічного співробітництва та розвитку (OECD/OECP), Світовий банк, Міжнародний валютний фонд (IMF/МВФ), а також структури громадянського суспільства, зокрема, Transparency International, співробітництво з FATF

(міжурядовий орган, метою роботи якого є розвиток і впровадження на міжнародному рівні заходів і стандартів з боротьби щодо відмивання грошей. До слова, у жовтні 2022 року FATF запровадила санкції проти РФ, виключивши її зі свого складу й заборонила цій країні брати участь у поточних та майбутніх проєктах. В лютому 2023 року FATF безстроково призупинила членство росії).

Усунення або, принаймні, нейтралізація умов, що сприяють вчиненню легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, та фінансування тероризму, вимагає вдосконалення не тільки кримінального законодавства але і законодавства, яке регулює діяльність підприємницьких структур, фінансово-кредитних установ та утворення дійового механізму виявлення злочинів цієї категорії і проведення розслідування, спираючись на досвід країн з розвинутою ринковою економікою.

Повномасштабна збройна агресія росії проти України зчинила нові виклики щодо комплексних заходів протидії легалізації доходів, які набути злочинним шляхом, фінансуванню тероризму, проявам корупції. Проте Державною службою фінансового моніторингу України, як підрозділом фінансової розвідки України в умовах воєнного часу, вживаються посилені заходи практичного та організаційного характеру щодо протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення. Зазначена робота базується на реалізації:

Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення», актів Кабінету Міністрів України та Міністерства фінансів України;

основних напрямів розвитку системи запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення в Україні;

Плану дій щодо удосконалення національної системи фінансового моніторингу за результатами 5-го раунду оцінки України Комітетом Ради Європи MONEYVAL;

Програми стратегічного розвитку Держфінмоніторингу на період до 2025 року;

Пріоритетів діяльності Держфінмоніторингу на період воєнного стану, погоджених Міністерством фінансів України.

Ця робота здійснюється у координації з національними та міжнародними партнерами у напрямку вжиття дієвих практичних кроків, у тому числі міжнародно-правового характеру з метою результативного санкціонування дій країни-терориста.

Наразі, основним напрямком діяльності Держфінмоніторингу є виявлення фінансових операцій та осіб пов'язаних з фінансуванням тероризму/сепаратизму та військовою агресією з боку Російської Федерації (РФ) та Республіки Білорусь (РБ) проти України, зокрема:

- діяльністю диверсійно-розвідувальних груп;

- колабораційною діяльністю;

- публічними закликами осіб до зміни чи повалення конституційного ладу або змін меж території або державного кордону України;

- діяльністю осіб, до яких застосовано санкції.

Пропоноване видання аналізує сучасний стан запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, з огляду на складну суспільно-політичну та фінансово-економічну ситуацію в Україні в умовах широкомасштабної війни з росією. Цей посібник буде в нагоді здобувачам юридичної освіти та їх викладачам, практикуючим правникам, працівникам правоохоронних органів та органів правосуддя, суб'єктам фінансового моніторингу, працівникам фінансових та банківських установ, суб'єктам господарювання та бізнесу.

ІСТОРИКО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ ВИНИКНЕННЯ ЛЕГАЛІЗАЦІЇ (ВІДМИВАННЯ) МАЙНА, НАБУТОГО ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ, ТА ПРОТИДІЇ ЦИМ ПРОЦЕСАМ

Якщо говорити про кримінально-правовий аспект протидії легалізації (відмивання) майна, одержаного злочинним шляхом (ст. 209 КК) та умисного порушення вимог законодавства про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення (ст. 2091 КК), то без сумніву можна стверджувати, що сутністю цих правопорушень є приховування грошей або іншого майна від держави, або від конфіскації, або від оподаткування, або від поєднання першого і другого, а також з торгівлею та банківською справою, з тероризмом тощо.

Більш того вся ця злочинна діяльність має глибоке історичне підґрунтя. При цьому не сучасна, свіжа історія, а те, що називається з давних давен. Навіть таке на перший погляд сучасне явище як тероризм, апелює до історичної спадщини, що датується 44 роком до н.е., коли здійснилося добре сплановане і професійне втілене в злочинний обіг вбивство Юлія Цезаря.

Проте така злочинна діяльність як відмивання доходів з'явилася згодом, значно пізніше. Тобто із виникненням у житті суспільства правовідносин грошового обігу і влади. Так американський історик Стерлінг Сигрейв вважає, що відмивання доходів мало місце ще в Стародавньому Китаї більше, ніж дві тисячі років тому. Саме в той час тодішні успішні китайські торговці нелегально відмивали свої прибутки після того, як відповідно до рішення тодішньої місцевої влади багато форм комерційної торгівлі опинилися поза законом.

Насправді мало місце зіткнення інтересів бізнесу і влади (за сучасними мірками). Будь-яка форма комерції стикалася із упередженим ставленням влади, внаслідок утворювались відносини, що делегували торговцям віктимну поведінку – вони були в очах влади жадібними, безжальними, непередбачуваними, з хижим укладом життя. У відповідь вони стикалися із хабарництвом,

здирництвом і вимаганням. Внаслідок формувалася торгівля у напівлегальному становищі, де основна частина доходів перебувала за межами законного обігу. Тому лише ті, хто залишався для влади «невидимим», міг втриматися за своє багатство перед небезпекою постійного вимагання з боку імперських бюрократів.

Вже тоді це вимагало додаткових зусиль щодо легалізації (відмивання) «брудних» коштів. Саме тоді зародилися такі ніби сучасні прийоми, як конвертація грошей в швидколіквідні активи, переміщення готівкових коштів, торгівля за завищеними цінами.

Наявні історично-документальні докази, що у часи Римської республіки (508–30 рр. до н.е.) мали місце дії, схожі на легалізацію (відмивання) майна здобутого тодішніми військовими під час воєнних походів. При цьому цей процес відмивання цінностей, які військові привозили додому, був поставлений на державний рівень настільки, що Риму не було потреби виробляти товари – вони їх збирали з усього світу. Сенат прийняв закони, які вимагали передання здобутих військовими активів державі. Проте ці обмеження повсякчас порушувалися. Всі, хто міг, користувалися краденим майном. У відповідь приймалися закони, що оголошували приховування награбованого майна від держави військовим злочинцем.

У часи Середньовіччя християнська релігія вважала лихварство гріхом, тому у 1179 році ця діяльність була офіційно забороненою для осіб християнського віросповідання, проте не саме лихварство. Ним займалися інші особи, наприклад юдеї, більш того стягування відсотків за позикою часто практикували християнські священики, приховуючи оборудки шляхом приписування відсотків до основного капіталу боргу, або кредитор фіктивно вважався учасником у прибутку тощо. У 1163 р. Собор у Турі засудив широко розповсюджену тогочасну практику, коли священик позичав гроші без відсотків, однак вимагав для себе в заставу власність того, кому давав кредит, і привласнював доходи від власності, що і було насправді прихованою виплатою відсотків.

Величезного розмаху отримала діяльність з легалізації доходів від злочинної діяльності під час «золотих часів» піратства. Це пов'язане з поширенням з розвитком торгівлі між Європою та Америкою, Африкою та Індією. Скрізь «чесні» торговці та чиновники були

учасниками схем по відмиванню по-піратськи краденого товару (фактично розбій і грабїж). Піратство було не лише частиною політичного механізму, але й визначальною рушійною силою торгівлі.

Пірати підтримували тісні зв'язки з купцями і торговцями, які фактично і практично субсидювали піратських капітанів і допомагали їм збувати награбоване майно, отримуючи частину прибутку.

Пірати діяли відкрито, і купці охоче приймали запропоновану платню за доставку. Одночасно торговці постачали морське обладнання, продукти харчування, одяг, пиво, вино, зброю та боеприпаси, а деякі міста фактично були залежними від контрабанди або піратства. У таких умовах корумпований уряд «не помічав» наявності цих антисуспільних явищ.

Розквіт легалізації кримінальних доходів припадає на ХХ століття. І відповідно організаційна системна протидія цьому теж виникає як відповідь на кримінальну загрозу суспільству саме в цей часовий період.

Негативний вплив злочинних доходів почувався вже на початку століття, коли у 1912 р. була укладена міжнародна Конвенція у справах, пов'язаних з торгівлею опіумом, а в 1931 р. ця Конвенція була замінена новою Конвенцією, яка обмежувала й регулювала виробництво та розподіл у масштабі планети медикаментів, які містять наркотичні речовини. В цих документах вже поставало питання запобігання легалізації «брудних» коштів.

Цікаво, що термін «легалізація» у сенсі залучення у законний обіг доходів, набутих законним шляхом теж зароджувався в ці часи. Інший термін, що визначає це саме явище, «відмивання» грошей, був вже активно у вжитку, зокрема у 20-30 рр. цього століття в США. Справа в тому, що так званий «сухий закон» спровокував активну йому протидію, при цьому не лише з боку злочинних організацій, але й великої кількості так званого середнього класу країни, що був тісно залучений в обіг алкогольних напоїв. держава отримала результат, що був діаметрально протилежний очікуваному. Головною вадою цього було дійсно активізація формування організованої злочинності, яка очолила нелегальний алкогольний бізнес і зосередила у своїх руках величезні тіньові доходи.

Заснування цього злочинного бізнесу приписують поширеній легенді, як і поняття «вмивання грошей», знаменитому гангстеру Аль Капоне, який «відпирав» мільйони, нажиті бутлегерством, через мережу звичайних пралень.

В кінцевому випадку сам Аль Капоне потрапив у в'язницю через несплату податків, він уявити собі не міг, що йому будуть закидати несплату податків з нелегальних коштів. Тому на початку 1930-х років американські правоохоронні органи дійшли висновку, що гангстерів легше викрити в отриманні грошей, здобутих незаконним шляхом, ніж у тих злочинах, завдяки яким ці гроші потрапили до їхньої кишені. А сам термін «відмивання грошей» увійшов у вжиток, як своєрідний поліцейський жаргон.

Але основоположником та ідеологом легалізації незаконних доходів вважається Меєр Ланські, уроджений Меєр Суховлянськи (4 липня 1902 — 15 січня 1983) — американський кримінальний діяч єврейського походження, який разом зі своїм напарником Чарльзом «Лакі» Лучано зіграв важливу роль в створенні Національного злочинного синдикату в США. Ця діяльність була побудована із використанням переваг номерних рахунків у швейцарських банках, офшорних юрисдикцій і грального бізнесу. І це вже було серйозно.

Тим більше, що вже існували фінансові інструменти, які дозволяли легалізовувати «брудні» кошти. І за цими інструментами стояли не злочинці, але фінансисти і банківські системи, а згодом й цілі країни.

Першим таким інструментом були номерні рахунки. Ще в кінці XVIII ст. деякі європейські банки стали відкривати для своїх клієнтів рахунки на умовах збереження в таємниці імені їхніх власників. Першість в цьому тримали швейцарські банки. До кінця XIX ст. створення номерних рахунків стало звичайною практикою в усьому світі.

Після Другої світової війни ці практики активізувалися. У 1970-і роки у світі з'явилися нові схеми, за якими знову стояли підприємці, не причетні до бандитизму. Відомо, що у 1976 р. почав свою діяльність американець Джером Шнайдер, який не лише не уникав публічності, але й рекламував свої послуги у Wall Street Journal, а також вів семінари й писав книги з недвозначними назвами — «Як заховати ваші гроші», «Повне керівництво для офшорних притулків

грошей». Подібним бізнесом займався ірландець Шаун Мерфі, котрий у 1980-і роки створив безліч підставних компаній, які нескінченно пересилали одна одній різні суми, видавали одна одній кредити, відкривали рахунки в різних точках світу і т.інш.

У другій половині ХХ ст. до відмивання брудних грошей долучилися цілі держави. Особливо це стосувалося країн третього світу, зокрема, розташованих на островах Карибського басейну. Лідери цих країн вирішили будувати економіку та добробут на відмиванні «брудних» доходів. Так, до середини 1980-х років Кариби стали світовим центром відмивання брудних доходів.

Саме у другий половині ХХ століття як відповідь на проблему легалізації злочинних доходів, які інвестуються у легальний обіг, у фінансування тероризму, в розповсюдження зброї і зокрема зброї масового знищення, виникають міжнародні механізми та правове забезпечення протидії цим небезпечним антисуспільним явищам. Про ці міжнародні правові інституції у наступних матеріалах.

ЗМІСТ

ВСТУП	3
ІСТОРИКО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ ВИНИКНЕННЯ ЛЕГАЛІЗАЦІЇ (ВІДМИВАННЯ) МАЙНА, НАБУТОГО ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ, ТА ПРОТИДІЇ ЦИМ ПРОЦЕСАМ	7
МІЖНАРОДНИЙ ПРАВОВИЙ МЕХАНІЗМ ПРОТИДІЇ ЛЕГАЛІЗАЦІЇ ДОХОДІВ, ЩО НАБУТИ ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ	12
ВПЛИВ ЛЕГАЛІЗАЦІЇ ЗЛОЧИННИХ ДОХОДІВ НА ФІНАНСОВО- ЕКОНОМІЧНУ СТАБІЛЬНІСТЬ ТА НАЦІОНАЛЬНУ БЕЗПЕКУ УКРАЇНИ	19
КРИМІНАЛІСТИЧНО-ПРОВОА ХАРАКТЕРИСТИКА КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ У СФЕРІ ЛЕГАЛІЗАЦІЇ ЗЛОЧИННИХ ДОХОДІВ ТА ФІНАНСУВАННЯ ТЕРОРИЗМУ	25
НОРМАТИВНА БАЗА	38
ЗАКОН УКРАЇНИ «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення»	38
ЗАКОН УКРАЇНИ «Про боротьбу з тероризмом»	207
ЗАКОН УКРАЇНИ «Про санкції»	248
ЗАКОН УКРАЇНИ «Про захист інтересів суб'єктів подання звітності та інших документів у період дії воєнного стану або стану війни»	271
ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ від 16 червня 2023 р. № 662 «Про затвердження Порядку здійснення нагляду у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення за діяльністю суб'єктів первинного фінансового моніторингу, державне регулювання та нагляд за діяльністю яких здійснюють Міністерство фінансів,	

Міністерство юстиції, Міністерство цифрової трансформації»	278
НАКАЗ МІНІСТЕРСТВА ФІНАНСІВ УКРАЇНИ від 28.12.2022 № 465 «Про затвердження Критеріїв ризиків легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму та фінансування розповсюдження зброї масового знищення»	306
ПОСТАНОВА ПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО БАНКУ УКРАЇНИ від 28.07.2020 № 107 «Про затвердження Положення про здійснення установами фінансового моніторингу».....	338
НАКАЗ МІНІСТЕРСТВА ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ від 10.09.2021 № 3201/5 «Про затвердження Положення про здійснення фінансового моніторингу суб'єктами первинного фінансового моніторингу, державне регулювання та нагляд за діяльністю яких здійснює Міністерство юстиції України».....	503
СУДОВА ПРАКТИКА.....	567
ПОСТАНОВА ПЛЕНУМУ ВЕРХОВНОГО СУДУ УКРАЇНИ 15.04.2005 N 5 «Про практику застосування судами законодавства про кримінальну відповідальність за легалізацію (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом»	567
ПОСТАНОВИ ВЕРХОВНОГО СУДУ	577

Укладачі:

Боднарчук Олег Григорович — доктор юридичних наук, професор, професор кафедри фінансового та податкового права Навчально-наукового інституту права, Державний податковий університет;

Гудима Віталій Валерійович — кандидат юридичних наук, співробітник Служби безпеки України;

Данилевська Юлія Олександрівна — кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник, завідувач докторантури, Донецький державний університет внутрішніх справ;

Козяр Роман Якович — кандидат юридичних наук, співробітник Служби безпеки України;

Копотун Ігор Миколайович — доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, головний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії з проблем запобігання кримінальним правопорушенням, Донецький державний університет внутрішніх справ;

Корецька Вікторія Віталіївна — кандидат юридичних наук, суддя, Ківерцівський районний суд Волинської області;

Корецький Олег Павлович — кандидат юридичних наук, військовослужбовець, Збройні Сили України;

Кошиков Денис Олександрович — доктор юридичних наук, Львівський університет бізнесу та права;

Крамар Олег Михайлович — кандидат економічних наук, доцент кафедри управління та адміністрування, Житомирський інститут ПрАТ «ВНЗ «МАУП»;

Крамар Руслана Іванівна — доктор юридичних наук, професор, професор кафедри адміністративного права і процесу, фінансового та інформаційного права, Львівський університет бізнесу та права;

Микитюк Микола Андрійович — доктор юридичних наук, професор, професор спеціальної кафедри №1 Інституту Управління державної охорони України, Київський національний університет імені Тараса Шевченка;

Назимко Олена Вікторівна — кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри цивільного та господарського права, Донецький державний університет внутрішніх справ;

Пась Ярина Іванівна — кандидат економічних наук, доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування, Львівський університет бізнесу та права;

Петков Валерій Петрович — доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, головний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії з проблем запобігання кримінальним правопорушенням, Донецький державний університетувнутрішніх справ;

Петков Сергій Валерійович — доктор юридичних наук, професор, професор кафедри соціальної роботи у військах (силах) військового факультету соціальних та поведінкових наук Військового інституту, Київський національний університет імені Тараса Шевченка;

Семів Сергій Романович — кандидат економічних наук, доцент, завідувач кафедри економіки, Львівський торговельно-економічний університет;

Скриньковський Руслан Миколайович — кандидат економічних наук, професор, професор кафедри економіки підприємств та інформаційних технологій, Львівський університет бізнесу та права;

Тиркало Юрій Євгенійович — доктор філософії, начальник служби інформаційного забезпечення, ДП «Львіввугілля»;

Хмиз Мар'яна Василівна — доктор філософії в галузі права, доцент, доцент кафедри економіко-правових дисциплін, Львівський університет бізнесу та права;

Цюх Святослав Ігорович — аспірант, Львівський університет бізнесу та права;

Чубенко Антон Григорович — доктор юридичних наук, професор, заступник начальника, Полтавська обласна військова адміністрація;

Шамрай Богдан Миколайович — кандидат юридичних наук, заслужений юрист України, начальник Центрального юридичного управління Генерального штабу Збройних Сил України;

Яромій Іван Васильович — кандидат юридичних наук, доцент кафедри адміністративного права і процесу, фінансового та інформаційного права, Львівський університет бізнесу та права.

НАВЧАЛЬНО-ПРАКТИЧНЕ ВИДАННЯ

Укладачі:

Боднарчук О. Г., Гудима В. В., Данилевська Ю. О., Козяк Р. Я.,
Копотун І. М., Корецька В. В., Корецький О. П., Кошиков Д. О., Крамар О. М.,
Крамар Р. І., Микитюк М. А., Назимко О. В., Пась Я. І., Петков В. П.,
Петков С. В., Семів С. Р., Скриньковський Р. М., Тиркало Ю. Є., Хмиз М. В.,
Цюх С. І., Чубенко А. Г., Шамрай Б. М., Яромій І. В.

ПРОТИДІЯ КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ, ЯКІ ПОВ'ЯЗАНІ З ЛЕГАЛІЗАЦІЄЮ ДОХОДІВ, ОТРИМАНИХ ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ:

- ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ
- МІЖНАРОДНІ ІНСТИТУЦІЇ ТА МЕХАНІЗМИ ПРОТИДІЇ
- ПРАКТИЧНІ ЗАХОДИ В УКРАЇНІ
- ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОЗАСТОСУВАННЯ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ
- НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ
- АКТУАЛЬНА СУДОВА ПРАКТИКА

За загальною редакцією
доктора юридичних наук, професора, заслуженого юриста України
Копотуна Ігоря Миколайовича

Оригінал-макет підготовлено
ТОВ Видавничий дім «Професіонал»

Підписано до друку 07.05.2024. Формат 60x84 1/16.
Друк цифровий. Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman.
Умовн. друк. арк. 39,85.

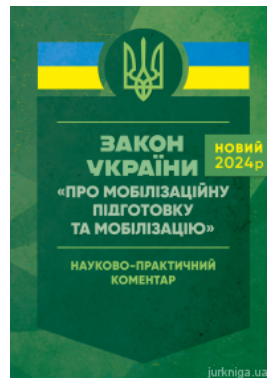
ТОВ «Видавничий дім «Професіонал»

Свідцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до державного реєстру видавців, виготівників
і розповсюджувачів видавничої продукції серія ДК № 1533

Книги, які можуть вас зацікавити

Науково-практичний
коментар
Кримінального
процесуального
кодексу України

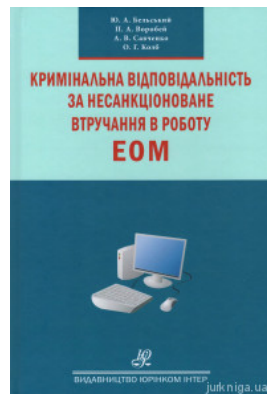
Закон України "Про
мобілізаційну
підготовку та
мобілізацію".
Науково-практичний
коментар

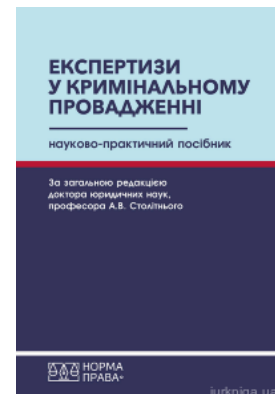
Мобілізація та
мобілізаційна
підготовка в Україні
після 18 травня 2024
року

Доказування стороною
обвинувачення у
досудовому
розслідуванні
корупційних злочинів у
сфері службової
діяльності та
професійної
діяльності,...

Кримінальна
відповідальність за
несанкціоноване
втручання в роботу
ЕОМ

Експертизи у
кримінальному
провадженні.
Науково-практичний
посібник

Перейти до галузі права
Кримінальне право та процес

[Перейти на сайт →](#)